

отъ уетата му, когато го видѣ дваждѣ прострѣтъ на земята, той приблиди само, и спичкитѣ му членове треперяхъ, но когато го видѣ побѣдитель той не можи да не истърве едно възклицаніе отъ радость Горкійтъ! той не предвиждаше въ нея минута, че побѣдата на сына му приготвяше му друго пострашно единоборство.

— Храбръ сынъ ми подари богъ! думаше той като си утриваше сълзитѣ.

— Сынъ ли ти е? попыта назориянина единъ простакъ отъ десно. Той славно наченъ, но да видимъ какъ ще свърши. Не чувашъ ли? той ще са бори съ първия побѣдитель, и ты, обезумѣлый старче, моли са на боговетѣ да не даватъ побѣда ни на одного отъ двамата римляны нито подиръ тѣхъ на Нигера.

И старецътъ пакъ сѣдиж като си захлупи очитѣ, защото въ нея минута борбата не бѣше за него интересна, Лидонъ не бѣше между борцитѣ. Но. . . но. . . Една ужасна мисль му омая ума, първийтъ койго бы паднажъ мъртъвъ борець щѣше да са замѣни отъ Лидона. Той са сепиъ и като си отвори очитѣ и сплете рѣцѣтъ навѣде са къмъ арената и гледаше внимателно на хода на борбата, отъ която зависяше щастіето му.

Въ туй време зрителитѣ собственно бѣхъ объркли вниманіе на единоборството между Спора и Нигера, защото този видъ борба и обыкновенчото ѣ смъртно слѣдствие и предполагаемитѣ способности на двамата подвижници давахъ сѣкоги на зрителитѣ матерія за голѣмо любопытство.

Тъзи двамата противници исправихъ са най напредъ единъ срѣщо другій но на доста голѣмо разстояние. Страннийтъ шлемъ на Спора закрываше образа му съ щитчикъ, а тихото, внимателно ѣ свирѣло лице на Нигера распалише любопытството на зрителитѣ. На сѣщото разстояние тѣ измѣрихъ съ очи единъ другито за нѣколко минути докато най подиръ Споръ запристъпва припазливо къмъ противника си и насочи върха на ножи си къмъ неговетѣ гърды, тъкмо тѣй както днешнитѣ дуелисты. Нигеръ са стѣписваше размѣрно съ пристѣпването на противника, и като стекаше съ десната си рѣка примката нито минута преставаше да вивра въ него малкитѣ си но искрометны очи И заеднажъ, щомъ Споръ са наближи на разстояние равно съ ножа си, Нигеръ хвърли примката на противника си, който съ едно бързо завъртане избѣгна отъ смъртоносната примка, и като извика грѣмогласно съ ярость още и съ радость нападажъ на Нигера. Но този като омете примката и я хвърли на рамѣитѣ му търти тѣй бърже да тица около арената що